

חנן עזרון:

פחדנו שיהיו לחצים שלא לפרסם את היומן!

עיתונאי הארץ והעולם עסוקים זה שבועות רבים בפרשת-ועוננו. רבים מהם רצים ומנסים בכל כוחם למצוא סיפורים חדשים על האיש. הם מסתובבים סביב מישפחתו. סביב עורך-דינו. סביב מערכת סאנדיי טיימס. סביב בתי-כלא שונים בארץ. שבהם אמור ועוננו להיות לפי השמועות. מדי פעם מתפרסמים בעיתונים סיפורים חדשים על האיש. מעט סקופים יש בהם.

האיש שהצליח השבוע להפתיע את כולם ולהביא סקופ עיתונאי אמיתי בקשר לפרשת-ועוננו היה כתב-הטלוויזיה חנן עזרון. שהצליח למצוא את יומן-החיים של האיש. ופירסם ביום השישי בערב בטלוויזיה קטעים ממנו.

● איך החלטת מזה לפרסם מתוך היומן ומה לא לפרסם?

פורסמו הדברים שיש בהם חשיבות, ולא היתה בהם חזירה לצינעת-הפרט. היו ביומן עוד הרבה דברים שהחלטנו לא לפרסם. כדי שלא לפגוע בצינעת-הפרט.

● לא היתה לך בעיה מוסרית בחזירה כזו לחיון הפרטיים של האיש?

הגעתי לקרוביו של האיש כדי לנסות ולשרטט את רמותו. הקרובים ביקשו ממני שלא לצלם אותם, כדי שלא יבולע להם. הסכמתי, אבל הסכרתי להם שאני צריך משהו נוסף, שיהיה טלוויזיוני. לא רציתי לרבר עם שכנים מסביב, רציתי משהו משל האיש עצמו. חשבתי שאדם כזה, שעושה מעשה כזה, קשור באיזה שהוא אופן לכתיבה, ורציתי לראות חפצים שלו. חשבתי שאם לא אמצא משהו שהאיש כתב, אנסה ללכת בעיקבות סיפריה-למוד

טלוויזיה

שלו, ושם אמצא הערות שוליים. הסכרתי לקרובים שלו שאני מחפש דברים השייכים ללימודיו באוניברסיטה, ואני הציע לי קרובו לראות את הארגונים בעליית-הגג.

נכרתי בארגונים, ובאמת היו שם סיפרי-פילוסופיה והמון פיתקות עם ציטוטים מקפא ומניצשה. חשבתי שאסתפק בזה, אבל אז מצאתי את היומן וביקשתי מקרובו אישור לפרסם. האיש אמר שאני יכול לפרסם מה שאני רוצה.

● מי ידע על העניין בטלוויזיה, לפני הפירסום?
שלושה אנשים: עורך יומן-השבוע, מנהל-החדשות ואני. שמרנו את הסוד מהיום הרביעי. פחדנו שזה ידלוף החוצה, ושהיו לחצים שלא לפרסם.

● מה היו התגובות אחרי השידור?

היו המון טלפונים. חלק אמרו שזה לא בסדר לעשות מהבוגר גיבור, חלק אמרו: "כל הכבוד לטלוויזיה, שהתגלתה שוב במיטבה".

● חוקרי ועוננו לא פנו אליך לקבל את היומן?
לא, ומסתבר שהם כלל לא היו במקום ולא חיפשו בארגונים. (ענת סרגוסטי)

רווינה ובסטר:

"אני חושבת שהשגתי פרטים נוספים על ועוננו!"

כל פרשה וגבוריה: גיבורים ראשיים ושחקני-מישנה. פרשת-ועוננו, המציחה את הדימיון הפרוע ביותר, הצתה כבר יבשות וימים, ומכילה שמות רבים. שם אחד הוא רווינה ובסטר. חברת ה-"אניסטייטס" - צוות החקירה המיוחד של השבועון סאנדיי טיימס שפירסם בלעדית את סיפורו של ועוננו על הכור בדימונה.

רווינה בת ה-24 הגיעה לישראל כדי לתהות על גורלו של ועוננו. שוחחתי עימה כמה שעות לפני שעזבה את ישראל ושבה למערכת עיתונה בלונדון, בחברת עורך-הדין אמנון זיכרוני.

● במה זמן שהית סה?

הייתי פה שבועיים וחצי. נראה לי שהשגתי פרטים חדשים. את חשיבותם אוכל לדעת רק כשאגיע למערכת, מכיוון שאיני יכולה לדווח עליהם טלפונית, ואין לי מושג כיצד הם התקדמו בפרקדמן זה.

● מהו INSIGHT TEAM?

זהו צוות-חקירה של העיתון. אנחנו יותר חוקרים מאשר מדווחים. הצוות כולל עורך וארבעה חברים. לפעמים נוספים לצוות מומחים. הכל בהתאם למשימה. לעיתים אנחנו מתחלקים לזוגות. בפרשת ועוננו הוסיפו לנו עורך בכיר, וכן עבדו על כך גם אנשים נוספים במקומות אחרים בעולם, בהתכתבות.

עיתונות

● מתי הצטרפת לצוות?

אני עובדת בצוות קצת יותר משנה.

● החברות בצוות הזה נחשבת במישרה בכירה בעיתונכם?

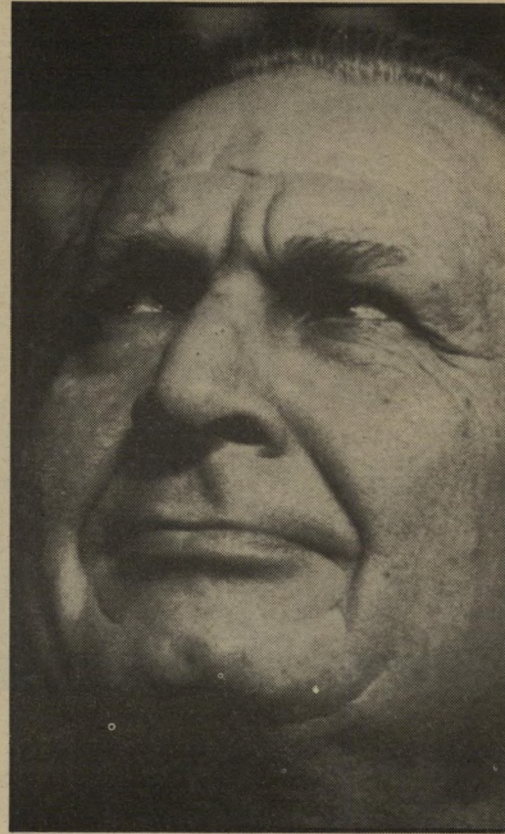
לא הייתי רוצה לענות על כך. לא נוה לי. עלולים לפרש לא-נכון את תשובתי. יש תפקידים יוקרתיים נוספים בעיתון. לא כל עיתונאי מעוניין להתעסק רווקא בחקירות.

● את האשה היחידה בצוות. את מרגישה ביתם שונה בלפיד?

אם את יודעת איך להעמיד את עצמך — אז כך גם מתייחסים אלייך שאר חברי-הצוות. אני משתדלת שלא לפחד או להירתע מחוסר-נוחיות. אין כלפיי יחס מיוחד.

● פרשת-ועוננו זוהי החשיפה הגדולה ביותר שבה השתתפת?

הייתי מעורבת בסיפורים נוספים שקיבלו תהודה, אבל סיפורו של ועוננו הוא גם האכסלוסיבי ביותר וגם הרועש ביותר שבו הייתי מעורבת. כן, זהו אחד הסקופים הגדולים שבהם לקחתי חלקי (דפנה ברק)

אפרים קציר:

"אני מניח שנשיא המדינה לא שיקר!"

ביום הראשון לביקורו באוסטרליה אמר נשיא-המדינה, חיים הרצוג, כי לא ידוע לו דבר על מקום הימצאו של מרדכי ועוננו. למחרת היום הודיע מזכיר ממשלת-ישראל כי ועוננו נמצא כבר מזה זמן בתחומי המדינה. נשיא מדינת-ישראל נתפס בשקר באוזני העולם כולו.

● שאלתי את אפרים קציר, נשיא-המדינה לש" עבר, האם יש משהו בעולם שיכול להצדיק שנשיא-המדינה ישקר בגללו.

לא. ובמיקרה הזה אני חושב שהוא פשוט לא קיבל את הידיעה. זה יכול לקרות, אבל זה מצער מאוד כשזה קורה. אני מניח שבמיקרה הזה הנשיא לא שיקר, אלא פשוט לא קיבל את הידיעה. אני מכיר את הנשיא הנוכחי, הוא לא נשיא שמשקר.

● האם על כל דבר המתרחש במדינה מדווחים לנשיא?

כן, בוודאי. אני זוכר שכאשר הייתי בחוץ לארץ בביקור רישמי וחצי-רישמי, לא רק שמזכיר-הממשלה דיווח לי, אלא שראש-הממשלה בעצמו היה מרווח לי על הנעשה. זה היה נכון לגבי כל ראשי-הממשלות שבומני — גולדה מאיר, יצחק רבין ומנחם בגין. הם בעצמם היו מדווחים ומודיעים לי כל ידיעה חשובה.

● איך מרגיש נשיא במיקרה כזה?

הנשיא

אני בטוח שזה כואב ומצער אותו מאוד. יש לזכור שגם בתוקף החוק, הנשיא חייב לדעת את כל האמת ואת כל מה שקורה, שהוא בבחינת עניין בעל חשיבות לאומית וממלכתית, ועניינים הקשורים בעולם היהודי.

● יכול להיות שזה עניין פוליטי?

אני משוכנע שלא. הנשיא הזה, כמו כל נשיא-ישראל בעבר, יודע הרבה בתקופות שהוא משרת. אני משוכנע שלא היה כאן ניסיון פוליטי או אחר לפגוע בנשיא.

● אתה זוכר מיקרה דומה בעבר?

אני לא זוכר אף לא מיקרה אחד בעבר שהנשיאים יכלו להתלונן עליך שלא קיבלו מידע. אני יכול לספר שבמבצע אנטבה, כשהמטוסים עוד היו באוויר, התקשר לביתי ראש-הממשלה דאז, יצחק רבין, והודיע לי את כל פרטי-הפרטים.

● מה המסקנה ממיקרה זה?

שצריך מאוד להקפיד. צריך לזכור תמיד שנשיא המדינה מייצג את כל מדינת-ישראל, והוא חייב לדעת כל דבר חשוב שנעשה בה. כך נהגו כל ראשי-הממשלות בעבר, ואני משוכנע שכך ינהגו כל ראשי-הממשלות בעתיד. (רונית אנטלר)